

ХРИСТО ФОТЕВ
БАЛАДА ЗА БЪЛГАРИЯ

chitanka.info

България във тихата дъга
над жълтите поля с червени макове,
България във моята тъга
зад тъмните стъкла на всички влакове.
България
по тъмните бразди на всяка равнина.
България
във светлите гърди на моята жена.
България по тъмните крила
на птиците, от зимата прокудени.
България по светлите чела
на всички пеещи и всички влюбени.

По всички, всички стародавни пътища
България.

Бавно вървяха
в пътища тесни
с детска уплаха
твоите песни.
Тъжни девици
в късни седянки,
бивши войници,
слепи, шармантки
като по книга
ги пяха жално...
Песни ли? Стига!
Ти беше гладна.
От болка — черна,
от мъка — свята,
вдовицо верна
на Караджата...
И твойта мъка,
дълго люляна,
изпъна лъка.

Народът стана
из минни кули,
из ниви гъсти,
със медни скули
и силни пръсти
хвърли в борбата
той своите сили,
пося земята
с братски могили
и те прегърна
като закрила...
Всичко ти върна —
вяра и сила.
Сега, когато
люлей в балкана
твоего лято
златна камбана,
то се надвеси —
горда родилка —
и ми донесе
в пъстра престилка
мъдрото детство
на свободата
като наследство
от Караджата...

България по малките слънца
на поздрав и възпоминания.
България във кротките сърца
на всички честни в своите желания.
България измедната тръба на всяка веселба.
България
във моята съдба и вашата съдба.
България по сините крила
на дни и нощи, радостно събудени.
България по мъжките тела
на моите стихове, безумно влюбени...

*По всички, всички устремени пътища
България!*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.